

[Aase Olesen]

ændre ret meget i ægteskabsloven, og for det andet er de problemer, vi sidder med for øjeblikket i ægteskabsudvalget, af en helt anden og meget mere besværlig karakter. Så jeg vil meget fraråde, at det bliver koblet sammen, og der er ingen saglig grund til at koble disse ting sammen med en ændring af ægteskabsloven.

Derudover vil jeg gerne tilslutte mig den opfordring, der kom til justitsministeren om, at vi får noget mere skub på i ægteskabsudvalget. Det har jeg i øvrigt sagt sådan cirka hver måned, siden jeg kom herind igen. Det har hjulpet, kan jeg love fru Mette Madsen. Vi har fået lidt mere sekretærhjælp, sådan at vi forhåbentlig kan gøre den næste betænkning færdig, som har været undervejs i flere år.

Hr. Knud Lind var bekymret for, at der kunne komme flere administrative udgifter. Jeg har sådan set lidt svært ved at se, hvordan der skulle kunne komme flere administrative udgifter ud af dette. Selvfølgelig vil en omlægning altid koste et eller andet i form af nye love og cirkulærer og sådan noget, men ellers kan jeg ikke se, hvorfor der skulle komme mere administration ud af dette. Med hensyn til SFs forslag om, at man skulle kunne beholde begge navne – det var fru Marianne Bentsen-Pedersen, der sagde det – kan det, som allerede én ordfører har påpeget det, blive lidt svært i femte generation.

SFs ordfører undrede sig også over, at vi ikke havde fjernet en bestemmelse om navne, der var upassende eller kunne vække anstød. Dertil vil jeg gerne sige, at vi slet ikke har gennemgået navneloven under den synsvinkel, at vi skulle modernisere den på alle områder. Vi har alene taget de to hovedsynspunkter: det kønsneutrale og ligestillingen mellem børn født i og uden for ægteskab. Alle de andre ting mener vi ville passe sig udmærket for et justitsministerielt embedsmandsudvalg – sådan hedder det vistnok.

I øvrigt kan jeg tilslutte mig de øvrige ordførere, som har sagt, at de ville lægge vægt på, at arbejdet i et eventuelt udvalg kunne ske hurtigt. Jeg går ud fra, at vi i retsudvalget relativt hurtigt kan finde ud af, om der er nogen saglig grund til på de områder, vi har stillet forslag, at lade det gå over til et udvalg, eller om det er et spørgsmål om alle de

øvrige sager, man først og fremmest vil have belyst i et sådant embedsmandsudvalg.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til fru Aase Olesen, at det er et faktisk problem for den offentlige myndighed, hvis to mennesker kommer op og siger: vi er ikke enige. Der kan den offentlige myndighed formentlig ikke henvise til, at de ikke kan få barnet givet et efternavn, før de er blevet enige. Loven må nok anvise, hvordan et sådant problem skal løses, det vil jeg tro. Men det kan vi da i øvrigt diskutere videre i udvalget.

Jeg er naturligvis enig i, at hvis der er tale om et forholdsvis begrænset problem, som kun angår en del af navnelovgivning, hvis de problemer, der er forbundet med de foreslåede ændringer, er enkle og lette at overskue, så kan folketinget naturligvis beslutte, at det vil man gennemføre, og det ville også være fuldt forsvarligt at gøre det, naturligvis.

Når der er blevet peget på, at det kunne være fornuftigt at lade et udvalg se på sagen, hænger det sammen med to ting. For det første foregår der et tilsvarende arbejde i de andre nordiske lande, og det kunne man så koordinere. Vi har jo fået adskillige henstillinger om at sørge for, at den lovgivning, der direkte har interesse og betydning for det enkelte menneske, er så ens som muligt i de nordiske lande. Det kunne nok tale for, at man sikrer sig den tid, der skal til, for at være overbevist om, at man også på dette punkt får en navnelovgivning, der svarer til den, som man enten har eller er på vej til at få i de andre nordiske lande. Det er muligt, at det kan klares inden for den tid, der er til rådighed fra nu af og til folketinget hjemsendes. Den anden grund er, at der er behov for andre ændringer i navneloven. Det er ved at være længe siden, den har været gennemgået generelt, og der er behov for andre ændringer i den. Men det er ikke ment som en forhalingsmanøvre, og jeg vil gerne sige, at jeg ikke kan se, at der skulle være grund til at afvente en generel ændring af ægteskabsloven. Det kan der ikke være grund til. Jeg har sikret mig, at der er en sådan indbyrdes uafhængighed i de to love, at det ikke skulle være nødvendigt at afvente en generel ændring af ægteskabsloven.